Napsal uživatel Dżexna
Úterý, 20 Leden 2004 04:00

Zase jsem vloni dostala nějakou tu korunu, abych si koupila k vánocům něco užitečného :-))) A tak mi Ježíšek pod stromeček nadělil i několik útržků vstupenek z koncertů, které jsem v předvánoční době navštívila. Takové muzikantské dárky si v hojné míře dopřávám každý rok. Které to byly letos?

4.12. KC Zahrada - Vladimír Merta

Podobně jako jiní poprvé účinkující v Zahradě ji nemohl najít (kolik příběhů o bloudění a hledání jsme tu už vyslechli), koncert začal o 20 minut později. Měla jsem trochu obavy z nostalgie. Zbytečně. Pro rozsvícené hlediště Merta hrál průřez repertoárem - písně z LP ***Vladimír Merta*** z roku 1978
P.S. - *Astrolog,*
Začouzené sklíčko
?, z 90. let blues
Ptáš se mě, jak mi je
? i současným , kdy našel zalíbení v moravském a slovenském folklóru, zejména v písních slováckého Podluží a bavil nás historkami o tom, kam kdy přišel pozdě(často) nebo naopak dřív(vzácně). Merta mě vždycky uchvacoval technikou hry na kytaru, slyšela jsem, že muzikanti s ním nechtěli hrávat v bandu, jak byl nespoutatelný v mezihrách a sólech takt netakt. Nápady má stále, pravačkou hrál na flétnu a současně levou na kytaru, pak flétnou struny hladil a rozeznával je ? A jaký je prodavač? "Tady jsou CD a kazety, stojí tolik a tolik a tam dávejte peníze," pravil po koncertě a hrál pro hlouček kupujících písničky na přání.

8.12. KC Zahrada - HopTrop

Zahradu našli včas a úsměv na tváři mi vyloudili už při příchodu na scénu ozdobenou vánočním stromkem. Kdy jsem je viděla poprvé? Šroub mi snad promine, ale asi tak před jeho třiceti kily :-))) Z trojice vyzařuje spokojenost a pohoda a tu po celou dobu koncertu divákům ve vyprodaném rozsvíceném sále rozdávali. "Od nás vánoční koledu neuslyšíte," pravil s úsměvem Samson, raději nakoledovali 20 minut novinek, včetně večerníčkovských Ježků a spoustu Hoptropácké klasiky, kterou jsme si s nimi přišli zazpívat. Upřímně jsme se bavili Kučerovým vyprávěním, například jak požádali v Americe v restauaci o dětskou porci a dostali zase obrovskou, ale navíc i pastelky. "Naladíme potom," nezdržoval Samson, když se publikum dožadovalo přídavků, celkem jich HopTropáci na přání zahráli šest! Než se rozloučili, pochválili diváky i akustiku Zahrady a toho, kdo ji vyprojektoval.

9. 12. KD Novodvorská - Zuzana Navarová a KOA

Měla bych spíš napsat Zuzana Navarová, Mário Bihári a KOA. Na samostatném koncertu jsem je letos slyšela podruhé. Opět bylo vyprodáno! Doporučuji všem! Z nového CD ***Jako Šántidévi*** zahráli všechny skladby -
Marie, Pokojný a jasný, Bagdád, Jarná, Zatím hodně pus
? Kdo si to může dovolit, aniž by jedinou skladbou nudil? Ze starších CD taneční
Lajla tow, Dnes nefouká vítr, miláčku
?Bohužel Zuzaně nebylo chvílemi rozumět (na Novodvorské i po rekonstrukci to se zvukem neskřípalo poprvé), ale kapela zněla výtečně. Mário Bihári, multiinstrumentalista, osobitý skladatel a zpěvák, jehož písně znáte i z předcházejícího alba
Barvy všecky
, sklízel od obecenstva bouřlivé ovace. Zuzka své průvodní slovo omezuje jen na krátké přivítání, představení kapely a rozloučení, co potřebuje publiku sdělit, najdete v její muzice. Vánoce!

12. 12. HC Opatov - Fleret

Na tradiční předvánoční koncert s hostem Jarmilkou Šulákovou chodíme na Opatov každoročně. Po personálních změnách u bicích a baskytary zvuk kapely jakoby zjemněl a tak nerozvibroval panelovou podlahu jako třeba vloni, kdy nářez slabší povahy nevydržely a prchaly z předních řad. Opět průřez repertoárem, včetně několika skladeb z nového CD ***Trnkostroj*** (bohužel mi chyběly
Vizovice
či
Kácajú
), společný zpěv s Jarmilkou, na závěr několik koled z Valašska. Jarmilka své "pěsničky" zpívá jako kdysi s Technikem (pro ty mladší, to byla cimbálovka) či BROLNem, Fleret hraje pěkně natvrdo, a přeci je to folklór, autentický, uvěřitelný. Je to asi tím, že je v těch valašských muzikantech zakořeněný, vyrostli na něm.

15.12. KD Mlejn - Robert Křesťan s velkou kapelou - Turné Emily

Koncert začal až ve 20.45, Luboš Novotný a Stano Palúch uvízli v dopravní kalamitě v pražských ulicích a museli do Stodůlek dojet metrem. V sále zůstalo opět přisvíceno. Malina pozval do sestavy pro Emily nově Ivo Viktorína s citlivými klávesami a kytarou, Petra Vavříka na

pětistrunnou baskytaru a po letech Jardu Petráska na bicí. V tradičním Mlejnském koncertě zazněla netradičně jen jedna instrumentálka, jednu píseň přidal Viktorín, ale především to byl autorský a pěvecký velký večer Křesťanův. Z CD ***1775 básní Emily Dickinsonové*** zaznělo i aktuálních *T*
řinácť pravd
, memento násilím zmítaného 20. a zdá se i 21. století v 13/16 taktu, a vloni chybějící "orientální"
Topoly
s uhrančivými bicími a tarogátem, z repertoáru DT jsme po čase slyšeli
Sáru, Noc
(s Blaženou :-))) nevinností...)
Ó santo día
, či v přídavcích
Na plese Richmondské vévodkyně
a
Ossiana
. Na chvíli zavítal jako host Martin Ledvina, vpadnul do sboru v
Letní romanci
a na kytaru si střihnul
Krvavou Marii
.

Po koncertě jsem si navíc zakoupila CD ***Acoustic Colours*** (Gnosis 2003), autorský projekt kytaristy Michala Vavra se Stanem Palúchem na housle (oba Teagrass), L.Novotným na dobro a Jurajem Griglákem, jazzovým baskytaristou (známe jej i z Malinabandu). Ta deska se letos stala mou vánoční hudbou. Vám, kteří máte rádi instrumentálky, doporučuji.

16. 12. Lucerna - Meky Žbirka - Křest CD 1993-2003

Vyprodaný sál čekal také původně ohlášenou Mariku Gombitovou, ale ta se ze zdravotních důvodů omluvila. Současný Žbirkův repertoár mě bohužel nijak neoslovuje, výjimkou je s Martou zpívaná novinka *Čo bolí, to prebolí*. Naštěstí podstatnou část koncertu tvořily staré dobré věci, které si obecenstvo se Žbirkou rádo připomnělo. Byla jsem zklamaná z kapely, dobře si písničky pamatuji z 80. let s Modusem nebo Limitem, či ve dvojici Žbirka - Lučenič (např. repertoár Beatles), tehdy slovenské kapely československému popu vládly. Příjemné oživení připravil Žbirkův devítiletý syn David, který odbubnoval jednu otcovu skladbu. A dobře, má školu Davida Kollera. Koncert na drahé scéně se spoustou světelných efektů snímalo celkem 9 kamer (handka, jeřáb, pojízdná "cílová" kamera?) záznam pořídila Žbirkova vydavatelská firma a vyjde na DVD. Můžete si jej koupit (ale nemusíte :-))) Kdy firmy nabídnou na DVD třeba Křesťana, Navarovou, Nohavicu?.?

Napsal uživatel Džexna
Úterý, 20 Leden 2004 04:00

18.12. KC Zahrada - Bezefšeho, Načas č.3, Pětník

Bezefšeho jsem slyšela v krátké době už potřetí. Bohužel tentokrát byl jejich koncert v úvodu poznamenán nefunkčností dvou mikrofonů, muzikanti si prohazovali místa a seskupovali se kolem znějících aparátů. Došlo na zpívání bez aparatury, sál si s tím hravě poradil. (Slyšela jsem tu jednou pro stejný problém zcela akustický koncert trampského Lístku, a mělo to báječnou atmosféru.) Zvukař Vašek Spurný (Kvokál) za mixpultem znova přezvučil a Bezefšeho dokončili svůj blok už bez trápení.

Načas č.3 bratří Komínů, to je jedna část bývalého Načasu, jehož pokračovatelem je také druhá rockovější sestava Michala Pravce (na Folkomíně v Třeboradicích jsme zažili přímo na scéně cimrmanovskou proměnu Načasu v Kmotra). Bývalý Načas znám jen z cédéček, písničky *Když se ti zdá, Kruhy*
a další hrají obě sestavy a nabízí se srovnání. (O tom tu psal loni v říjnu Šaolín.) V podání Načasu č.3 jsou písničky folkovější s jemnou foukací harmonikou Jakuba Horeckého a důraznou baskytarou Pavla Matyáše, zpěvem Mirky Janovské, Honza Komín je v projevu lyričtější. Nové písničky naznačují i příští trend kapely, jen si přeju aby v básnických textech zaznívaly i optimističtější barvy života. Ale líbilo se mi to, moc.

Pětník Honzy Hučína jsem slyšela nově se zpěvačkou Lenkou Horákovou (soprán). Zahájili adventní písní Adama Michny z Otradovic Hospodine v několika jazycích, a pokračovali rozmanitým repertoárem - procházeli se staletími i zeměmi, lidovou a trampskou písničkou (Poslední míle "buřta nám dej"), jazzem (*Bledej gentlemane, Bye Bye blues* "panda, panda"), a také vlastními skladbami (
Rychlovarná konvice
"ssss"). Na vokální zpívání existují různé názory, vycházející z omezených možností volby repertoáru a rozmanitějšího výrazu takové sestavy. Hlas má oproti hudebnímu nástroji nevýhodu, má jednu barvu, jeden rozsah a není tak kreativní. Čím to je, že o tom na koncertě Pětníku nepřemýšlím? Asi tím, že hlavním znakem aranží jejich písní je vtip, propracovanost (nikoliv upracovanost) působí svěže a lehce, i kouzelná slůvka a slabikové vsuvky přesně zapadnou či překvapí. Letos se chystají do studia natočit své první CD a jsem moc zvědavá, jak jejich repertoár vyzní bez sympatického jevištního projevu a průvodního slova Dana Pikálka.

Pak už se přiblížily Vánoce, a v jejich závěru poslední hudební svátek v roce:

26.12. Rožmitál pod Třemšínem, Česká mše vánoční "Hej, mistře?" Jakuba Jana Ryby

Duchovní koncert v kostele sv. Jana Nepomuckého v provedení převážně místních hudebníků a zpěváků za řízení Huberta Hoyera jsem si dopřála také opakovaně. Pravá zima, ale kostel byl plný, sněžení a mráz neodradily ani lidi z větší dálky. Rožmitálské zpracování má v sobě kouzlo autentičnosti místa vzniku mše, podpořené slušnými pěveckými i instrumentálními výkony, i když zpočátku zima dechové nástroje trochu pozlobila. Na závěr jsme si se zpěváky zazpívali nejznámější lidové koledy, vzájemně si popřáli Šťastný nový rok a rozjeli se do svých domovů.

(Snad se mi v budoucnu podaří přijet i na tradiční provedení mše v místě jejího prvního konání (asi v r.1796) v kostele Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále, každoročně uváděný na Štědrý den ve 22 hodin. Vždyť z Prahy je to autem jen hodinka.)

Vánoce přišly, proběhly a odešly, přivítali jsme nový rok, a už máme polovinu ledna za sebou. Ten čas nějak letí. Zvláště na pěkných koncertech. Ale proč si takové malé vánoce nedopřávat po celý rok?